

РЕШЕНИЕ

№ 416

гр. Варна, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагьозова

при участието на секретаря Х. Здр. Атанасова
като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Търговско дело № 20233100900476 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от ТЗ.

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ и е образувано по молба на „Марконсулт Сървисис“ ЕООД (в ликвидация) с ЕИК 200483519 със седалище и адрес на управление *****, представлявано от ликвидатора Х. Г. В., с която е отправено искане за постановяване на съдебно решение за откриване на производство по несъстоятелност на молителя поради неплатежоспособност, а евентуално поради свръхзадълженост.

В молбата се излага, че дружеството не разполага с установени материални активи и парични средства, а в същото време има задължения към НАП в размер на 1400.66 лева. Дейността му е прекратена с Решение №619/29.09.2017г. на основание чл.155, т. 3 от ТЗ. В законоустановения срок от оповестяване на поканата липсват предявени вземания от кредитори. На ликвидатора не са представени търговска и счетоводна документация на предприятието, както и данни за налично имущество и средносписъчния брой на персонала. Като начална дата на неплатежоспособността се сочи 01.01.2012г., предвид факта, че най-старите задължения към НАП са с падеж 2011г., а публикуваният баланс в ТР към 31.12.2011г. на дружеството сочи

превишение на пасивите над активите с 6 хил. лева и отрицателна стойност на собствения капитал. За 2011 година нетните приходи от продажби са 4 лева, балансовата стойност на активите 35 хил. лева, стойност на задълженията 41 хил. лева, стойност на собствения капитал минус 6 хил. лева. Дружеството не разполага със средства, с които да покрие разноските по несъстоятелността, в т.ч. и за съдебни експертизи.

Съдът, след съвкупна преценка на представените по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от **фактическа и правна страна**:

Искът е надлежно предявен от ликвидатора на „Маркконсулт Сървисис“ ЕООД (в ликвидация), който е процесуално легитимиран за предявяване на иск пред съда за откриване на производство по несъстоятелност от името на дружество.

Неплатежоспособността е фактическо, обективно състояние на търговеца, свързано най-вече с финансовия му статус. Съобразно легалната дефиниция на чл. 608, ал. 1 ТЗ – неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение по търговска сделка или публичноправно задължение към държавата, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане. При преценката на платежоспособността на търговеца следва да се има предвид обстоятелството разполага ли същият с достатъчно имущество за покриване на задълженията си, без да се поставят в опасност интересите на кредиторите. С оглед на това, при определяне на стойността на имуществото на длъжника не следва да се взема под внимание стойността на дълготрайните материални активи, с които длъжникът разполага, тъй като осребряването има за резултат преустановяване на търговската дейност на дружеството, със същото се постига ефекта на откритото производство по несъстоятелност и се поставят в опасност интересите на кредиторите.

За установяване финансовото състояние на дружеството с молбата за откриване на производството по несъстоятелност, освен изискуемите от ТЗ справки, не са представени други писмени доказателства.

С оглед установяване на състоянието на дружеството служебно от съда са събрани писмени доказателства, от които се установява следното: Видно от вписванията по партидата на дружеството в Служба по вписванията,

длъжникът не притежава недвижими имоти. В Дирекция „Местни данъци” към Община Варна също липсват данни за притежавани недвижими имоти. Видно от справката от ОД на МВР Варна дружеството не притежава моторни превозни средства. От постъпилата справка от информационната система на НАП се установява, че публичните задължения на дружеството възлизат на 21767.63 лева, от които 10147.60 лева главници и 11620.03 лева лихви. Образувано е изпълнително дело, наложен е запор на банкови сметки, по които липсват авоари. За периода 2011г. – 2023г. дружеството има подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2011г., 2012г., 2013г. и 2022г. Всички регистрирани от дружеството трудови договори са прекратени в периода 01.03.2009г. – 04.01.2013г. По партидата на длъжника в ЦРОЗ са вписани залози на НАП върху вземания по сметки в Изипей АД.

Забавата на длъжника, проявена чрез спиране на плащанията към кредиторите, предполага състояние на неплатежоспособност. По делото не са събрани доказателства, оборващи тази презумпция или обуславящи извод за временни затруднения за извършването на плащания. Следователно следва да се приеме, че дружеството се намира в състояние на неплатежоспособност. То не е в състояние да изпълни изискуеми задължения към кредитори и държавата, не упражнява търговска дейност, няма персонал, чрез който да развива такава, не притежава свободни парични средства, нито възможност да набави такива, не притежава недвижимо имущество или други дълготрайни материални активи. По партидата на дружеството липсват обявени ГФО след 2014г. Дружеството не разполага с имущество, което да се явява достатъчно за покриване на задълженията към кредиторите, както и за разноските по несъстоятелността. Влошеното икономическо състояние на дружеството понастоящем е дълбоко и необратимо, съобразно анализа на събраните доказателства, като същевременно не са събрани данни за временен характер на финансовите затруднения, по см. на чл. 631 ТЗ. Следователно, налице са предпоставките на чл. 630 ТЗ, вр. чл. 608 ТЗ за обявяване неплатежоспособността на дружеството.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността, съдът намира следното: Съдът е задължен самостоятелно да преценява началния момент на състоянието на неплатежоспособност, въз основа на обективните данни по делото. Той не е обвързан от диспозитивното начало, т.к. решението му има действие спрямо всички, а последиците за третите лица могат да

бъдат твърде сериозни – така чл. 646, ал. 2, т. 1 ТЗ прогласява нищожност на извършено след началната дата погасяване на парично задължение.

От събраните в хода на производството доказателства, безспорно се установява, че са налице неплатени публични задължения с настъпил падеж на 02.05.2011г. и последващи такива. За начална дата на неплатежоспособността съдът, въз основа на представените по делото писмени доказателства, приема датата 02.05.2011г., когато е настъпила изискуемостта на най-ранното неудовлетворено задължение. Към този момент същото не е разполагало с активи за покриване на задълженията си. Следователно към посочената дата са съществували икономически затруднения, водещи до невъзможност за погасяване на задълженията към кредиторите. Съдът приема възможно най-ранната дата, установена по делото, с оглед интересите на евентуалните кредитори в производството.

Въз основа на данните по делото, като е приел, че дружеството – длъжник не притежава имущество, както за покриване на задълженията към кредиторите, така и за покриване на разноските по несъстоятелността, с протоколно определение от 29.09.2023г., съдът е приканил съгласно чл. 629б от ТЗ молителя, както и всички заинтересовани кредитори на длъжника да предплатят минималните начални разноски в производството по несъстоятелност в размер на 6000,00 лв. В дадения от съда срок никое от посочените лица не е представило доказателства за предвнасяне на разноски.

При така установените факти съдът приема, че е налице хипотезата на чл. 632, ал. 1 от ТЗ, като длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност, едновременно с откриването на производство по несъстоятелност, а производството по делото да бъде спряно. С оглед предвидената в чл. 632, ал. 2 от ТЗ възможност за възобновяване на производството и предвид обстоятелството, че с решението по чл. 632, ал. 1 от същия закон търговецът - длъжник не се заличава от търговския регистър, настоящият състав приема, че имуществото на длъжника, което ще бъде открито след решението по чл. 632, ал. 1 от ТЗ, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целта на производството по несъстоятелността. Това налага да бъде постановена обща възбрана и заповед върху имуществото на длъжника. Доколкото дружеството е с прекратена дейност, считано от 01.11.2017г. (влизване в сила на решението за прекратяване на дружеството след служебна справка по т.д.

941/2017г. на ВОС) не следва да се постановява прекратяване на дейността на предприятието съобразно разпоредбата на чл. 630, ал. 2 ТЗ.

Разноските следва бъдат присъдени в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Марконсулт Сървисис“ЕООД (в ликвидация) с ЕИК 200483519 със седалище и адрес на управление *****, с начална дата **02.05.2011г.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника „Марконсулт Сървисис“ЕООД (в ликвидация) с ЕИК 200483519 със седалище и адрес на управление *****.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и заповед върху имуществото на „Марконсулт Сървисис“ЕООД (в ликвидация) с ЕИК 200483519 със седалище и адрес на управление *****.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност длъжника „Марконсулт Сървисис“ЕООД (в ликвидация) с ЕИК 200483519 със седалище и адрес на управление *****.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „Марконсулт Сървисис“ЕООД (в ликвидация) с ЕИК 200483519 със седалище и адрес на управление *****, при обявяване на фирмата си да прибави добавката “в несъстоятелност”.

СПИРА производството по несъстоятелност на длъжника „Марконсулт Сървисис“ЕООД (в ликвидация) с ЕИК 200483519 със седалище и адрес на управление *****, на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението в ТР, по молба на длъжника или на кредитор, при условията на чл. 632, ал. 2 ТЗ, като в противен случай, производството ще бъде прекратено и постановено заличаване на длъжника от ТР.

ОСЪЖДА „Марконсулт Сървисис“ЕООД (в ликвидация) с ЕИК

200483519 със седалище и адрес на управление
*****, **да заплати** в полза на Варненски Окръжен
Съд, **сумата от 250 лева**, представляваща дължима държавна такса, на
основание чл.78, ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от
Агенция по вписванията, на основание чл. 622 от ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от
настоящото решение, на основание чл. 624, във вр. с чл. 622 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред
Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския
регистър, на основание чл. 633, ал. 1, във вр. с чл. 613а, ал. 1 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, на основание чл. 634
от ТЗ.

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на страните.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по чл.634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____